

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315010175
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5315010175.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a Juraja Krupu, na neverejnom zasadnutí konanom 19. januára 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného K. V. proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1Nt/3/2015 z 30.9.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. V. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Čadca podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného K. V. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/194/2002.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený K. V., a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Čadca dňa 30.9.2015. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že v súčasnej dobe v zmysle rozhodnutia NS SR 3Tost 4/2015 zo dňa 6. mája 2015 je podľa jeho názoru naplnený dôvod na povolenie obnovy konania. Je presvedčený, že toto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je takou skutočnosťou, ktorá spolu s už známymi dôkazmi a skutočnosťami nachádzajúcimi sa v súdnom spise Okresného súdu Čadca pod sp.zn.1T 194/2002 spoľahlivo zakladá záver, že pôvodne uložený trest bol a je v zrejmom nepomere k závažnosti skutku a pomerom páchatela (odsúdeného). Táto skutočnosť vyplýva z jednoznačného záveru Najvyššieho súdu SR v citovanom uznesení, ktorým zahladil nepodmienečne uložený trest uložený Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp.zn. 4T 55/1996 a vyvodil právny záver v jeho odôvodnení, že krajský súd mal o zahladení odsúdenia rozhodnúť bezodkladne po vykonaní uloženého trestu t.j. ešte v roku 2001 a skutočnosť, že si túto povinnosť nesplnil rovnako ako Okresný súd Čadca v konaní vedenom pod sp.zn. 1T 194/2002 ju nevyriešil ako predbežnú otázku. Najvyšší súd SR priamo uviedol, že takýto postup bol v rozpore s Trestným poriadkom v tom čase platným, a teda nesplnenie si tejto povinnosti Krajským súdom v Banskej Bystrici, ako aj Okresným súdom Čadca nemôže byť na ujmu odsúdenému. V intenciách uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu SR je presvedčený, že trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Čadca vo veci vedenej pod sp.zn 1T194/2002 zo dňa 22.05.2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/434/2003 zo dňa 12.11.2003 bol a je nezákonný. Zahladením predmetného odsúdenia Krajským súdom v Banskej Bystrici vo veci vedenej pod sp.zn. 4T/55/1996 včas, by sa pri ukladaní trestu v konaní na Okresnom súde Čadca vo veci vedenej pod sp.zn. 1T/194/2002 hľadelo na neho ako na osobu, ktorá akoby doposiaľ nebola odsúdená. V takom prípade mu za žiadnych okolností nemal a nemohol byť v odsudzujúcom rozsudku Okresnom súde Čadca, sp.zn. 1T/194/2002 uložený trest s použitím ustanovenia § 62 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr. zákona, platného do 31.12.2005. Poukázal aj na skutočnosť, že pochybením príslušného súdu, mu bol v predmetnom konaní a vyhlásenom rozsudku ukladaný trest ako obzvlášť závažnému recidivistovi so spodnou hranicou trestnej sadzby šesť a pol roka. Nakoľko sa na neho malo v tom čase hľadieť, ako keby nebol odsúdený a trest ukladať v intenciách trestnej sadzby základnej skutkovej podstaty uvedeného trestného činu, z ktorého bol odsúdený uznaný vinným, čo sa však nestalo. Príslušný súd v rozpore so zákonom nekonal

ako mal a trest mu nezahladil, resp. ani o ňom nerozhodol, a tak v rozpore so skutkovým stavom, použil nesprávne zákonný trest, ktorý rovnako považuje za neprimeraný. Domnieva sa preto, že v predmetnom konaní boli porušené jeho práva v zmysle článku 6 ods. 1 a článku 47 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj ústavné právo v zmysle čl. 50 ods. 3 Ústavy SR. Nestotožňuje sa preto so závermi uvedenými v napadnutom, ktorým bola obnova konania zamietnutá. S ohľadom na skutočnosti hore uvedené navrhol, aby Krajský súd v Žiline zrušil uznesenie Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1Nt/3/2015 zo dňa 30.09.2015 a sám rozhodol vo veci tak, že povolí obnovu konania vo veci 1T/194/2002.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného K. V. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Je dôležité tiež pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolenie obnovy konania nie je možné preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehladol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného K. V. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca, sp.zn. 1T/194/2002.

Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu Okresného súdu Čadca nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 1T/194/2002. Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/194/2002 z 22.5.2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/434/2003 z 12.11.2003 bol K. V. uznaný za vinného z trestného činu sexuálneho násillia podľa § 41 ods. 1, § 241a ods. 1 Tr. zák. Za tento trestný čin bol K. V. právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do III. nápravno-výchovnej skupiny. K. V. bol uznaný vinným z trestného činu sexuálneho násillia ako obzvlášť nebezpečný recidivista v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21.5.1997, sp.zn. 4T/55/1996 a bol mu ukladaný trest s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., a § 42 ods. 1 Tr. zák.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného rozsudku bolo zistenie súdu, že odsúdený K. V. dňa 18.3.2002 v čase medzi 20.00 hod. až 20.45 hod. so súhlasom C. Q. vošiel cez otvorené okno do destskej izby bytu č. XXX/XX na ul. I. v F., okres F., ktoré sa nachádza asi 2,5 m nad zemou, kde sa v tom čase

nachádzala C. Q., ktorú následne nožom, ktorý ležal na stolíku pod oknom a ktorý jej priložil pod krk, nútil, aby si ľahla, lízal jej pohlavie. Potom si sadol na C. Q. a opätovne ju s nožom v ruke nútil, aby ho hladila po hrudi a aby si dala jeho penis do úst, čo zo strachu aj vykonala, pričom v ďalšom takomto konaní obžalovaný prestal pokračovať po tom, ako do izby otvoril dvere N. Q..

Obžalovaný K. V. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol odsúdený právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 4T/55/1996 z 21.5.1997 pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne so zaradením do I. NVS, ktorý trest vykonal 13.1.2001.

Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie právnej kvalifikácie vo svoj prospech (otázka viny), ako aj otázku trestu s prihliadnutím na skutočnosť, že v pôvodnom konaní nemal byť posudzovaný ako obzvlášť nebezpečný recidivista.

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania zdôrazňoval, že v základnom konaní, t.j. vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca, sp. zn. 1T/194/2002 ho súdy prvého aj druhého stupňa považovali za obzvlášť nebezpečného recidivistu, bez toho, že by sa zaoberali otázkou zahladenia jeho predchádzajúceho odsúdenia Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp.zn. 4T/55/1996, v ktorej veci si vykonal trest ako mladistvý a túto skutočnosť mal okresný súd v pôvodnom konaní posúdiť ako predbežnú otázku v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. a len po jej posúdení mal mu byť uložený trest zodpovedajúci zákonu. Odsúdený v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 3Tosť/4/2015 zo 6.5.2015, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že podľa § 121 ods. 2 Tr. zák., účinného od 1.1.2006, sa zahladzuje odsúdenie K. V., uložené mu rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21.5.1997, sp.zn. 4T/55/1996, právoplatné 9.7.1997, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Krajský súd sa stotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Žiline vysloveným v uznesení sp.zn. 2Tosť/ 52/2014 z 28.5.2014, ktorým zamietol sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2Nt/11/2013 z 26.2.2014 o zamietnutí jeho prvého návrhu na povolenie obnovy konania. Nadriadený súd aj v tomto konaní poučuje sťažovateľa, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napraviť právoplatné rozhodnutie, ktoré je v rozpore so skutkovým stavom veci, pretože dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré v pôvodnom konaní súdu alebo prokurátorovi neboli známe, a teda v právoplatnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne tieto nové skutočnosti sú tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Skutočnosti, na ktoré sťažovateľ poukazuje, nie sú skutočnosťami novými a ani dôkazmi skôr neznámymi, ktoré by mohli mať vplyv na zmenu skutkového stavu zisteného v základnom konaní. Krajský súd opakovane sťažovateľa poučuje, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami, resp. či vyhodnotil všetky skutočnosti majúce vplyv na právne posúdenie skutku v základnom konaní. Procesné pochybenie, na ktoré sťažovateľ poukazuje, a ktoré podľa jeho názoru malo podstatný vplyv na právnu kvalifikáciu jeho konania ako obzvlášť nebezpečného recidivistu podľa § 41 Tr. zák. by mohlo byť dôvodom na podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že súdený skutok sa stal tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/194/2002 z 22.5.2003 a spáchal ho práve odsúdený K. V. nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená. Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní.

Krajský súd ďalej uvádza, že obnova konania, pokiaľ ide o výrok o treste, by mala slúžiť na nápravu trestu, ktorý sa javí byť neprimeraným.

Po vykonaní prieskumu pôvodného rozsudku vo výroku o treste zistil krajský súd, že návrh na povolenie obnovy konania nie je dôvodný ani vo výroku o treste, pretože pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a a uložený trest nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že trest je primárne určovaný

zákonom (zákonou trestnou sadzbou) a až sekundárne aplikačnou úvahou súdu o primeranosti výšky uloženého trestu, avšak len v rámci sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Pokiaľ odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 3Tost/4/2015 zo 6.5.2015, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že podľa § 121 ods. 2 Tr. zák., účinného od 1.1.2006, sa zahladzuje odsúdenie K. V., uložené mu rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21.5.1997, sp.zn. 4T/55/1996, právoplatné 9.7.1997, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pre ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, nadriadený súd v uvedených súvislostiach uvádza nasledovné:

V prípade, že bolo odsúdenie zahladené, hľadá sa na páchatel'a, ako by nebol odsúdený. Rovnaké účinky nastávajú priamo zo zákona napríklad aj ohľadne osvedčenia sa (resp. vzniku fikcie osvedčenia zo zákona) pri podmienenom odsúdení. Zahladením sa odsúdenie nezrušuje, len zanikajú jeho účinky voči páchatel'ovi aj vo vzťahu k ďalším osobám.

Skutočnosť, že páchatel' spáchal skutok, ktorý má znaky trestného činu, a skutočnosť, že bol za tento skutok právoplatne odsúdený, sú dve rozdielne skutočnosti (udalosti) objektívneho sveta. Právo rozlišuje tieto dve rozdielne právne skutočnosti a spája s nimi vznik odlišných právnych pomerov a odlišné právne následky pre páchatel'a. Ak teda právna fikcia, že sa na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený, znamená v podstate právny zánik skutočnosti odsúdenia, neznamená to i zánik skutočnosti, že páchatel' spáchal trestný čin. Rozlišovanie týchto dvoch právnych skutočností nie je umelé, pretože ide o skutočnosti s odlišným obsahom, ktoré majú odlišný význam a dosah pri výmere trestu.

Ak páchatel' v minulosti už spáchal trestný čin, môže súd zo zhodnotenia konkrétnych okolností minulého a súčasného trestného činu vyvodiť príslušné závery, pokiaľ ide o postoj páchatel'a k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, či páchatel' má sklony k páchaniu trestnej činnosti alebo či spáchanie oboch trestných činov je v inak riadnom živote páchatel'a len náhodné, aký je stupeň a povaha mravného narušenia páchatel'a, aká je možnosť jeho nápravy a pod.

Ak však páchatel' už bol za trestný čin i odsúdený, môže súd okrem uvedených skutočností hodnotiť tiež ďalšie skutočnosti arobiť z nich ďalšie závery, totiž aký účinok malo na páchatel'a odsúdenie a uloženie trestu, prípadne i výkon uloženého trestu. Z týchto skutočností môže súdrobiť už mnohom konkrétnejšie závery o možnosti nápravy páchatel'a určitým druhom alebo výmerou trestu a pod.

Pokiaľ o odsúdení platí fikcia, že sa na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený (ako tomu bolo v prípade odsúdenia Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp.zn. 4T/55/1996), skutočnosť odsúdenia, samozrejme ani ďalšie skutočnosti, ktoré majú v odsúdení svoj podklad, najmä výkon trestu a jeho účinok na páchatel'a, nesmie súd brať v žiadnej súvislosti do úvahy a pri výmere trestu musí postupovať tak, ako by tejto skutočnosti nebolo. Hodnotí však všetky ďalšie okolnosti súvisiace so spáchaním minulého trestného činu, ktoré nie sú uvedenou právnou fikciou dotknuté. Váha skutočnosti, že páchatel' v minulosti už spáchal trestný čin, je - za predpokladu, že všetky ostatné okolnosti sú rovnaké - zásadne menšia než váha skutočnosti, že páchatel' už bol za trestný čin odsúdený (§ 34 písm. j/ Tr. zák.). Rozlišovanie uvedených dvoch právnych skutočností nie je len formalitou, ktorá nemá pre páchatel'a žiadny význam. Jedine takéto riešenie zodpovedá zmyslu zákonnej fikcie, že sa na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený a neznamená obchádzanie účinkov tejto právnej fikcie. Pre účinky právnej fikcie, že sa na páchatel'a hľadá, akoby nebol odsúdený, je rozhodujúci stav v dobe rozhodovania a nie v dobe spáchania trestného činu.

Podľa názoru krajského súdu, aj napriek skutočnosti, že v pôvodnom konaní súdy prvého stupňa aj druhého stupňa pri rozhodovaní o treste nezohľadnili otázku zahľadania odsúdenia Krajským súdom v Banskej Bystrici, sp.zn. 4T/55/1996, trest bol odsúdenému uložený v rámci základnej trestnej sadzby za trestný čin sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1 Tr. zák., (2 roky až 8 rokov), a to v zmysle zásad pre ukladanie trestov prihliadajúc na generálnu a individuálnu prevenciu, proporcionálnosť a tiež personálnosť trestu. Treba konštatovať, že odsúdený v minulosti spáchal trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., spáchal aj trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 242 ods. 1 Tr. zák. V tomto prípade bol právoplatne odsúdený za trestný čin sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1 Tr. zák. S ohľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že odsúdený je osoba, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Spomínané okolnosti boli legálnym a spravodlivým dôvodom na uloženie trestu odňatia slobody odsúdenému pri hornej hranici základnej trestnej sadzby. Tento výsledok nemôže

meniť ani skutočnosť, že od spáchania trestného činu sexuálneho násillia podľa § 241a ods. 1 Tr. zák. odsúdeným uplynul už dlhší čas

Podľa názoru krajského súdu dôvody uvádzané odsúdeným K. V. neboli vzhľadom na uvedené skutočnosti spôsobilými pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, neboli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného.

Sťažnosť odsúdeného K. V. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu preto krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.